

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appellante, van 6 november 2008, ontvangen 12 november 2008 tegen het besluit van de examencommissie voor de Bacheloropleiding van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) van 29 oktober 2007 waarbij haar geweigerd wordt het verplichte Engelstalige vak 'Accounting 2: Management Accounting for IB' te vervangen door het Nederlandstalige vak 'Accounting 2: Management Accounting' in het kader van de Bacheloropleiding International Economics and Finance of Ageing.

In haar beroepschrift heeft appellante een voorlopige voorziening gevraagd, omdat het tentamen voor het Nederlandstalige vak al op 19 december 2008 zou plaatsvinden. Conform art. 7.61, lid 7 WHW heeft de voorzitter van het college van beroep voor de examens (CBE) de examencommissie gehoord. Hierbij is door de voorzitter van de examencommissie aangegeven dat afwijking van het verplichte curriculumprogramma niet is toegestaan. Tevens heeft voornoemde voorzitter nog een nadere motivering voor de weigering gegeven. De voorzitter CBE heeft vervolgens geen grond aanwezig geacht voor het treffen van een voorlopige voorziening en heeft het voorlopig oordeel en de daaraan ten grondslag liggende overwegingen per brief d.d. 12 december 2008 aan appellante kenbaar gemaakt. Vervolgens heeft appellante op 24 december 2008 via e-mail laten weten haar beroep te willen voortzetten. Op 28 januari 2008 heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, een verweerschrift aan het college doen toekomen.

Op 22 januari 2009 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellante aanwezig. Namens verweerster verschenen X en X. Tijdens de zitting zijn appellante en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante, studierend aan de Masteropleiding Strategic Management, heeft van de Bacheloropleiding International Economics and Finance of Ageing nog het verplichte vak 'Accounting 2: Management Accounting for IB' openstaan, waardoor ze conform art. 5.1 lid 3a van de Onderwijs- en Examenregeling masteropleidingen FEB, 2008-2009, in het voorjaarssemester 2009 niet met haar masterthesis kan starten. Aangezien het nog openstaande bachelorkvak in het curriculum ook in het tweede semester valt, loopt zij minstens een aantal maanden studievertraging op, omdat dit vak immers eerst behaald moet zijn voordat zij formeel met de masterthesis mag beginnen. Omdat appellante studievertraging wil voorkomen en naar zij aangeeft een gemotiveerde studente is, - ze heeft haar studie Psychologie aan de UvT voltooid en werkt ter bekostiging van haar tweede studie al ruim drie jaar 24 uur per week - , heeft zij toestemming gevraagd om het naar haar visie gelijkwaardige bachelorkvak 'Accounting 2: Management Accounting' ter vervanging van het verplichte vak te mogen volgen, omdat dat vak reeds in december 2008 getentamineerd wordt.

Tevens heeft appellante ter zitting gemeld de strategische keuze te hebben gemaakt voorrang te geven aan een ander vak. Ze was daarbij niet op de hoogte van de geclausuleerde toegang tot de master, inhoudend dat eerst alle bachelorkvakken dienden

te zijn afgerond alvorens tot de masterthesis te worden toegelaten. Ze geeft aan uit te zijn gegaan van de brief van verweerster waarin werd aangegeven dat ze toelating had tot het masterprogramma. Daarin meende ze te mogen lezen toelating tot het totale programma inclusief de thesis. Appellante meldt bovendien in het verplichte vak nog geen enkele maal tentamen te hebben afgelegd en dat, mocht haar verzoek geweigerd zijn omdat getwijfeld wordt aan haar Engelse taalvaardigheid, zij nog kan aanvoeren dat zij aan de University of South Carolina Engelstalige mastervakken met een 'A' heeft afgerond. Appellante geeft aan niet in te zien wat het belang van verweerster is om haar de toestemming te weigeren.

Verweerster geeft aan dat geen toestemming wordt verleend om af te wijken van het verplichte curriculum tenzij indien door bijzondere persoonlijke omstandigheden vanaf drie maanden studievertraging ontstaat of indien bij een andere universiteit een masteropleiding gevolgd zal gaan worden en het betreffende vak als enige vak nog openstaat. Verweerster stelt dat het vanuit principiële en organisatorische redenen noodzakelijk is vast te houden aan het verplichte programma. De principiële reden wordt gevormd doordat in artikel 4.2 lid 1 van het Onderwijs- en Examenreglement van de Bacheloropleidingen FEB, 2008-2009, is geregeld dat in één academisch jaar in principe slechts twee tentamenmogelijkheden worden geboden om een vak af te ronden. Indien een aantal studenten zelf zou kunnen kiezen uit tentamens van vergelijkbare vakken dan kan het aantal tentamenkansen vergroot worden, hetgeen rechtsongelijkheid tussen studenten oplevert. Als organisatorische redenen voert verweerster aan de (inschatting van de) beschikbare zalen en de afwijkende wegging van reguliere tentamens en herkansingstentamens om te komen tot het eindcijfer. Verweerster geeft aan bovendien geen bijzondere omstandigheden geconstateerd te hebben op basis waarvan ze genoodzaakt zou zijn tot afwijking van haar beleid in dezen. De consequentie dat appellante nog een verplicht vak heeft openstaan en om die reden niet kan aanvangen met de masterthesis komt daarmee volgens haar voor rekening van appellante. Verweerster bestrijdt tijdens de zitting de stelling van appellante dat de door verweerster toegezonden brief, waarin appellante toelating tot het masterprogramma wordt geboden, tot misverstanden heeft kunnen leiden, omdat voor zover zij zich kan herinneren ook in deze brief de voorwaarde met betrekking tot de aanvang van de masterthesis heeft gestaan. Bovendien geeft verweerster aan dat appellante dat ook tijdens de voorlichtingsbijeenkomsten voor de masteropleidingen deze voorwaarde aan de orde komt.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Het college constateert dat de faculteit hier zowel om principiële als om organisatorische redenen geen toestemming geeft om af te wijken van het verplichte studieprogramma. Het college overweegt dat de faculteit de bevoegdheid heeft zelf het onderwijs in te richten en in regelgeving op te nemen. Bovendien heeft verweerster aangegeven beleid te hebben ontwikkeld in welke gevallen afgeweken wordt van de algemene richtlijn, namelijk bij een studievertraging van drie maanden of meer ten gevolge van

buitengewone omstandigheden of indien een student aangeeft een master bij een andere universiteit te gaan volgen en het betreffende vak als enige nog openstaat.

Artikel 7.61, lid 6 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen.

Verweerster heeft het terzake door haar gevoerde beleid uiteengezet in haar verweerschrift en tijdens de zitting mondeling toegelicht. Anders dan appellante stelt heeft verweerster wel belang bij handhaving van het verplichte studieprogramma. Het college is van oordeel dat het beleid van verweerster op zich niet onredelijk is, mits uitzondering kan worden gemaakt voor buitengewone omstandigheden. Van buitengewone omstandigheden van de zijde van appellante is niet gebleken. De optredende studieovertraging acht het college het gevolg van een strategische studiekeuze van appellante.

Niet gebleken is, zoals appellante ter zitting heeft verklaard, dat haar keuze voor de inrichting van haar studieprogramma het gevolg is van het verkeerde of onvolledige informatie van verweerster. Verweerster heeft gesteld dat op de aan het masterprogramma voorafgaande informatiebijeenkomst uitgebreid is ingegaan op de voorwaarden voor toelating tot de master en het schrijven van een masterthesis. Appellante heeft deze bijeenkomst om haar moverende redenen niet bezocht. Daarnaast staat in alle aan studenten toegezonden brieven de geclausuleerde toelating tot de master uitdrukkelijk vermeld en ook dat de student pas aan het schrijven van de masterthesis mag beginnen als alle bachelorvakken zijn behaald. Tijdens de zitting heeft verweerster na een korte schorsing de modelbrief overgelegd en appellante heeft erkend een dergelijke brief te hebben ontvangen. Het college is van oordeel dat verweerster daarmee genoegzaam aan haar informatieplicht heeft voldaan.

Het college komt derhalve tot het oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen en acht het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 22 januari 2009 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter